Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 174 239 van 6 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 1 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaart dat u een Kameroens staatsburger bent, geboren op 18 oktober 1989 te Bamenda. U groeide op bij uw moeder, een moslima. U heeft uw biologische vader nooit gekend. Uw moeder trouwde in de loop der jaren met drie verschillende mannen en heeft kinderen met twee van hen. U ging niet naar school. Toen u in Bamenda woonde, was u bevriend met een christelijk meisje waardoor u thuis vragen begon te stellen over het christendom. Uw stiefvader was niet tevreden over uw interesse in het christendom en uw wil om u tot deze religie te bekeren. Omdat u zag dat uw vriendin zich niet moest sluieren en omdat ze haar mening kon vertellen, voelde u zich aangetrokken tot het christendom. Uw stiefvader besliste daarom dat u en uw moeder zouden verhuizen van Bamenda naar 'Allah village'. U verklaart dat u er drie jaar woonde met uw moeder.

U werd er in 2014 gearresteerd door de moslimgemeenschap omdat u zich wilde bekeren tot het christendom. U werd gedurende twee maand opgesloten in de gevangenis van Bafoussam. U werd tijdens uw opsluiting gemarteld, verkracht en uitgescholden. De moslimgemeenschap beschuldigde u daarnaast ook dat u een lesbienne zou zijn. U werd uiteindelijk vrijgelaten omdat uw moeder ziek was. Uw moeder regelde vervolgens uw vlucht per schip naar Europa. U arriveerde in Griekenland, Samos en u ging vervolgens naar Athene en Thessaloniki om zo uw tocht verder te zetten naar België, alwaar u op 7 juli 2015 arriveerde. U vroeg diezelfde dag asiel aan.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u de moslimgemeenschap vreest omwille van uw wil om u tot het christendom te bekeren (zie gehoor CGVS, p 16) en daarnaast vreest u ook Boko Haram (zie gehoor CGVS, p 27).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er enkele ***opmerkelijke discrepanties zijn tussen uw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) en het gehoor bij het CGVS****. Bij de DVZ verklaarde u immers dat u de* ***naam van uw biologische vader*** *niet kent (zie verklaringen DVZ, vraag 13 A, opgemaakt bij de DVZ op 15 juli 2015). Bij het CGVS verklaart u echter dat de naam van uw* ***echte vader*** *'(E.T.) James' is (zie gehoor CGVS, p 10). Het is niet aannemelijk dat u bij het CGVS opeens wel de naam van uw biologische vader zou kennen. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ernstig ondermijnd daar u voor de DVZ verklaarde dat de naam van uw* ***stiefvader*** *'(E.T.) James' is (zie verklaringen DVZ, vraag 13 B, opgemaakt bij de DVZ op 15 juli 2015). U verklaart er bovendien dat deze stiefvader ergens in Europa is maar dat u niet precies weet waar (zie verklaringen DVZ, vraag 13 B, opgemaakt bij de DVZ op 15 juli 2015). Bij het CGVS verklaart u echter dat de stiefvader, die naar verluidt ergens in Europa en meer bepaald in Duitsland is, (B.) Mohammed heet (zie gehoor CGVS, p 10).* ***Het is helemaal niet aannemelijk en het is een eerste negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw relaas dat u dergelijk flagrante fouten maakt als het gaat om uw stiefvader en vader aangezien ze mede de grondslag van uw relaas uitmaken****. U verklaart immers dat uw vader ook christen was en dat hij –net zoals u- problemen zou hebben gehad met de moslimgemeenschap (zie gehoor CGVS, p 9). Echter, wanneer u wordt gevraagd waar uw vader problemen zou hebben gehad met de moslimgemeenschap, verklaart u dat het eveneens in Allah-village was. Wanneer u wordt gevraagd wanneer uw moeder dan nog in Allah-village heeft gewoond, vóór jullie er gingen wonen in 2014 omwille van uw interesse in het christendom, zegt u dat uw moeder er nooit heeft gewoond (zie gehoor CGVS, p 8). Het tast, nogmaals de algehele geloofwaardigheid van uw relaas aan, dat u verklaart dat uw vader problemen zou hebben gehad in Allah-village terwijl hij er nooit met uw moeder zou hebben gewoond.*

Verder dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw gehoor aanhaalt dat u veel vergeet omdat u niet goed bent opgeleid (zie gehoor CGVS, p 3). Echter, analfabetisme tast de verstandelijke vermogens niet aan en is geen verklaring waarom u niet in staat zou zijn om uw eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. ***Het feit dat u een ongeletterde persoon zou zijn en slechts een beperkte scholing genoot, kan geenszins als verantwoording dienen voor de verregaande gebrekkige kennis over de zaken die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht****.*

Voorts kan er ***helemaal geen geloof worden gehecht aan uw vermeende bekering tot het christendom.*** *U verklaart immers dat u sinds u uw land heeft verlaten - in 2014 - christen bent geworden (zie gehoor CGVS, p 4). U geeft daarbij zelf aan dat uw kennis over het christendom zeer beperkt is (zie gehoor CGVS, p 4) en dat u tot op heden niet bent gedoopt (zie gehoor CGVS, p 23).* ***Het is niet aannemelijk en ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van uw relaas dat u zich, nu u over de mogelijkheid beschikt, niet meer heeft geïnformeerd over het geloof waartoe u zich wilt bekeren.*** *Aangezien u reeds meer dan een half jaar in België verblijft, kan van u immers verwacht worden dat u zich dieper op uw nieuwe religie concentreert. U verklaart dat u nog niet bent gedoopt omdat u eerst meer over de religie moet weten (zie gehoor CGVS, p 23). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat u dan over het christendom weet, zegt u dat u er niet veel over weet maar dat u er wel meer over wilt weten. U weet alleen dat het goede mensen zijn (zie gehoor CGVS, p 24).* ***Het is niet aannemelijk dat u, die uw land van herkomst heeft verlaten om christen te worden, niet meer over deze religie en de reden voor uw bekering kan vertellen.***

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder aangetast wanneer u zich enkele keren verspreekt door te zeggen dat u ***zich heeft bekeerd van christen naar islam*** *(zie gehoor CGVS, p 7 en p 16).*

Verder dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen geenszins aannemelijk maakte dat u niet kon rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst of dat u bij een terugkeer geen beroep op hen kan doen.

U verklaart immers dat er in Kameroen verschillende religies voorkomen en dat ze – zonder problemen- naast elkaar kunnen leven (zie gehoor CGVS, p 7). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt inderdaad dat er in ***Kameroen een wet is die de godsdienstvrijheid garandeert****. De verklaring dat u niet naar de politie zou zijn gegaan omdat u bang was (zie gehoor CGVS, p 25) is weinig aannemelijk.* ***De enkele veronderstelling dat uw autoriteiten u geen bescherming zouden willen verlenen, is niet van aard om elk ontbreken van nationale bescherming te kunnen aantonen. Dat u naliet bescherming te vragen tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan, aangezien dat van u in deze situatie mocht verwacht worden.***

Tevens is het niet aannemelijk en tast het de algehele geloofwaardigheid van uw relaas verder aan dat u de volledige naam van uw stiefvader, de man waardoor u zou zijn moeten verhuizen naar Allah-village en waardoor u problemen kreeg met de moslimgemeenschap, niet volledig kent. U kent hem alleen als 'Umaru'. Wanneer u wordt gevraagd naar zijn volledige naam, verklaart u dat u hem alleen als 'Umaru' kent (zie gehoor CGVS, p 11). Het is niet aannemelijk dat u zijn volledige naam niet kent, terwijl uw moeder met hem zou zijn getrouwd in 2013 en dat u wel op de hoogte bent van de volledige namen van uw drie andere stiefvaders (zie gehoor CGVS, p 10-11).

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aangaande uw vermeende bekering tot het christendom, kan er eveneens geen geloof gehecht worden aan uw beweerde opsluiting in de gevangenis*. U verklaart immers dat de moslimgemeenschap u heeft opgesloten omdat u zich wilde bekeren tot het christendom (zie gehoor CGVS, p 7).*

Voorts kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde verklaringen omtrent de problemen die u zou hebben omdat u als lesbienne zou worden gepercipieerd. *U verklaart immers dat u door de moslimgemeenschap werd uitgescholden voor lesbienne wanneer u de gevangenis kon verlaten (zie gehoor CGVS, p 16-17). Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw opsluiting kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vermeende perceptie als lesbienne.*

Bijkomend haalt u aan dat u problemen zou kunnen hebben met de christengemeenschap. U verklaart dat uw enige probleem met de christengemeenschap zou zijn dat u lesbienne bent (zie gehoor CGVS, p 18). Echter, wanneer u wordt gevraagd of u effectief lesbische bent, zegt u ***'neen'****. Verder verklaart u, na enige omwegen, dat u een relatie met een man wilt en dat u kinderen wenst en dat u geen relatie met een vrouw wilt (zie gehoor CGVS, p 18).* ***Daar er geen geloof kan gehecht worden dat u als lesbienne zou worden gezien, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw mogelijke problemen met de christengemeenschap.*** *Uw vrees voor de christengemeenschap is bovendien uitsluitend gebaseerd op vermoedens daar u verklaart dat u nooit problemen met hen heeft gehad (zie gehoor CGVS, p 19).*

Verder haalt u de ***algemene onveiligheidssituatie van Boko Haram in Kameroen*** *aan als reden waarom u niet kan terugkeren (zie gehoor CGVS, p 27). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Boko Haram vooral actief is in de regio met de grens van Nigeria, het uiterste noorden van Kameroen. De regio's waar u vandaan komt; Bamenda (Noordoosten van Kameroen) en later de regio van Bafoussam (Westelijke provincie van Kameroen) werden tot nu toe niet getroffen door terreurdaden van Boko Haram zoals deze aan de grens met Nigeria. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers die niet afkomstig zijn het uiterste Noorden van Kameroen, geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.*

Tot slot verklaart u dat u in België heeft vernomen dat u ***HIV positief*** *bent (zie gehoor CGVS, p 26). U dient zich verder voor de beoordeling van de medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.*

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. U legt medische documenten voor waaruit blijkt dat u HIV positief bent.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en *"de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatuut"*.

Verzoekster betoogt:
"***• Voorafgaande opmerking***
Overwegende dat verzoekster voorafgaand de aandacht van deze Rechtsmacht wenst te vestigen op het feit dat het administratief dossier geen enkele informatie en geen enkele documentatiebron bevat.
Dat het om een ernstige en duidelijke tekortkoming van de tegenpartij gaat.
Dat dit enig element de nietigverklaring van de bestreden beslissing
rechtvaardigt.
Dat tegenpartij zich minstens diende te informer en over de toestand van de seropositieve personen in Kameroen, van de bekeerden en van de vrouwen die als lesbiennes beschouwd worden.
Overwegende anderzijds dat, hoewel de tegenpartij beweert dat verzoekster geenszins geloofwaardig is, deze zeer lang verhoord werd (27 pagina's, terwijl zij maar zeer weinig naar school ging en analfabeet is).
Dat vastgesteld dient te worden dat de redenering van de tegenpartij jammer genoeg zeer simplistisch en onverenigbaar is met haar verplichting tôt uitdrukkelijke motivering daar zij gewoon beweert dat, gezien een enkel (voorzeker belangrijk) element van het relaas van verzoekster niet geloofwaardig is, haar overige verklaringen het ook niet zijn.
Dat deze misleidende redenering de nietigverklaring van de bestreden beslissing ruim rechtvaardigt.
Overwegende dat verzoekster in ieder geval de verwijten van de tegenpartij dient te onderzoeken.
• Eerste lid : de bekering van verzoekster
Overwegende dat de tegenpartij de bekering van verzoekster op grond van de tegenstelllingen in haar relaas aan de orde stelt.
Dat de tegenpartij zo aan verzoekster verwijt aan de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben dat zij de identiteit van haar biologische vader niet kende, terwijl zij tijdens haar verhoor door de tegenpartij verklaarde dat haar echte vader de Heer (E.T.) James was.
Dat verzoekster tijdens haar verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken zou verklaard hebben dat de Heer (E.) haar schoonvader was en dat hij zich ergens in Europa bevond.
Dat verzoekster tijdens haar verhoor door de tegenpartij verklaarde dat haar schoonvader die zich in Europa bevond zich (B.) Mohammed noemde.
Dat verzoekster echter geen enkele fout begaan heeft wat de identieit van haar vader betreft.
Dat de biologische vader van verzoekster de Heer (B.) Mohammad is; dat zij verklaarde dat zij hem niet kende omdat zij hem nooit had ontmoet.
Dat zij van zijn identiteit echter niet onkundig is.
Dat deze zich thans in Duitsland bevindt.
Dat zij haar schoonvader, de Heer (E.T.) James bovendien als haar ware vader beschouwt, gezien hij met haar moeder gehuwd was toen van verzoekster zwanger was en dat hij haar opgevoed heeft.
Dat er dus geen enkele tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekster is.
Dat de talrijke liefdesbetrekkingen van haar moeder eveneens tot gevolg hebben dat zij niet lang met haar verschillende echtgenoten verbleef en dat de vader die verzoekerster bij Allah Viilage problemen ondervonden heeft terwijl de moeder van verzoekster er niet verbleef.
Dat dit ook uitlegt dat zij slechts de naam "UMARU" van de vierde echtgenoot van haar moeder kent.
Dat verzoekster er geen aandacht aan besteden heeft omdat zij weet dat haar moeder niet lang met hem gehuwd zal blijven en dat zij van hem zal scheiden, zoals het met haar andere echtgenoten al het geval was geweest.
Dat verzoekster dus zelfs niet meer tracht hierover inlichtingen in te winnen.
Dat de tegenpartij verder meldt dat de bekering van verzoekster niet geloofwaardig is aangezien haar kennis van het christelijke geloof beperkt is.
Dat de verkering van verzoekster tot het christendom niettemin oprecht is hoewel deze eerder door sociaal-culturele dan spirituele redenen gerechtvaardigd is.
Dat zij in naam van de islamitische godsdienst verdrukt werd toen zij zich onder het toezicht van haar ouders bevond.
Dat zij tijdens haar ontmoeting met haar christen kameraad een stralend jonge meisje gezien heeft, dat namelijk vrij was zich uit te drukken en te spreken naar eigen goeddunken.
Dat verzoekster zich tot het christendom wenstte te bekeren om deze levensstijl aan te nemen.

Dat de bekering van verzoekster, hoewel eerder op culturele redenen gegrond, niettemin oprecht is en dat de gewelddadigheden, folteringen en verkrachtingen die zij ondergaan heeft het gevolg van deze bekering zijn, ongeacht de reden ervan.
Dat tegenpartij zich hieromtrent ertoe beperkte vragen te stellen aangaande de enige godsdienstige redenen die verzoekster ertoe gebracht hebben zich te bekeren, zonder de culturele reden ervan te overwegen.
Dat een bekering niet noodzakelijk door "Gods roeping" gemotiveerd is.
Overwegende dat de tegenpartij anderzijds van mening is dat verzoekster, zelfs bekeerd, over de bescherming van haar nationale overheden zou kunnen genieten en dat de Kameroense Grondwet de godsdienstvrijheid garandeert.
Dat, hoewel de verschillende geloven in Kameroen vreedzaam samenleven, dit echter niet betekent dat het bekeren van een muslim tot het christendom geen enkel probleem stelt.
Dat de koran de apostatie met de dood bestraft.
Dat de tegenpartij geenszins informeerden naar de gevaren dat een dergelijk bekeren in Kameroen als gevolg kan hebben.
Dat verzoekster beweerde zal zij niet over de bescherming van de overheden tegen haar familie zou kunnen genieten.
Dat alleen kan worden betreurd dat de tegenpartij tot geen enkel documentenonderzoek dienaangaande overgegaan is, des te meer dat verzoekster aantoont dat de gewelddadigheden tegen de christen steeds maar toenemen.
Dat de tegenpartij, die zich onthouden heeft van de gevolgen van het bekeren op de werkelijke beschermings-mogelijkheden na te gaan, haar verplichtingen niet voldaan heeft, wat de nietigverklaring rechtvaardigt.

- ***Tweede M : de detentie van verzoekster***

Overwegende dat tegenpartij meldt dat de detentie van verzoekster niet geloofwaardig is gezien haar bekering tot het christendom niet geloofwaardig is.
Dat de tegenpartij de verklaringen van verzoekster dienaangaande geenszins onderzocht heeft.
Dat verzoekster nochtans verklaarde dat zij tijdens haar detentie gefolterd, geslagen en verkracht werd.
Dat verzoekster een getuigschrift indient meldend dat zij zwanger was geweest en dat zij een miskraam heeft gehad.
Dat dit de verklaringen van verzoekster staaft, meldend dat zij tijdens haar detentie het slachtoffer van een verkrachting was geweest.
Dat de tegenpartij dit element geenszins kon verwerpen zonder het zelfs te onderzoeken.
Dat dit een ernstige tekortkoming inhoudt.
Dat zij zodoende de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

- ***Derde lid : de seksuele gerichtheid van verzoekster***

Overwegende dat verzoeker gemeld heeft dat zij tijdens haar bevrijding onrechtvaardig van homosexualiteit beschuldigd werd.
Dat de tegenpartij dit element verwerpt, meldend dat de detentie van verzoekster niet geloofwaardig is, zodat dit ook geldt voor het feit dat zij voor een homosexueel gehouden wordt.
Dat de tegenpartij verder aanduidt dat verzoekster meldde dat zij geen lesbienne was en een familie wou stichten en dat haar bewering stellend dat zij als een lesbienne gehouden zou worden dus niet geloofwaardig is.
Dat het louter feit dat verzoekster door haar naasten en kennissen als homosexueel aangezien wordt, hoewel zij echter geen homosexueel is, volstaat om haar vrezen in geval van terugkeer naar KAMEROEN te rechtvaardigen.
Dat de ware seksuele gerichtheid van verzoekster van weinig belang is en dat zij de bevolking er zal kunnen van overtuigen dat zij niet homosexueel is.
Dat het verslag van de Human Rights Watch vermeld dat de loutere verdenking van homosexualiteit van een persoon volstaat om veroordeeld te worden.
Dat het feit dat verzoekster al dan niet homosexueel is dus van weinig belang is,
Dat de tegenpartij zich ertoe niet mocht beperken de beschuldigingen van homosexualiteit tegenover verzoekster te verwerpen om reden dat de rest van haar relaas niet geloofwaardig zou zijn.
Dat de homoseksuelen in KAMEROEN inderdaad ruim gediscrimineerd worden.
Dat de homosexualiteit door artikel 347bis van het Strafwetboek strafbaar gesteld werd.
Dat er talrijke strafrechtelijke vervolgingen plaatsvinden en tôt veroordelingen van homosexuelen leiden.

Dat de overheden een symposium over de homosexualiteit onderbroken hebben en ter deze gelegenheid meerdere personen geïnterpelleerd hebben, terwijl dit symposium door deze zelfde overheden eerst toegelaten werd.
Dat uit een artikel in bijlage gevoegd blijkt dat een jonge homosexuele vrouw door haar familie met de dood bedreigd werd en ertoe gedwongen werd weg te vluchten, bij gebreke waarvan zij gearresteerd zou zijn geweest.
Dat zij door haar eigen familie geslagen en gefolterd werd.
Dat dit het uiterst gevaarlijk klimaat aantoont die in KAMEROEN voor de homosexuelen heerst.
Dat de commentaren die na dit artikel verzonden werden het uiterste geweld en de haat tegen de homosexuelen aantonen.
Dat verzoekster, die ervan verdacht wordt een homosexueel te zijn, in geval van terugkeer naar KAMEROEN onbetwistbaar het slachtoffer van vervolgingen zal zijn in de zin van het Verdrag van Geneve.
Dat uit deze informaties blijkt dat de tegenpartij inlichtingen diende in te winnen wat betreft het lot van de personen die minstens van homoseksualiteit verdacht worden, "quod non".
Dat de bestreden beslissing dus de in het middel beoogde beschikkingen schendt.
• Vierde lid : het seropositief-zijn van verzoekster
Overwegende dat verzoekster aan tegenpartij meldde dat zij met het AID S virus besmet was.
Dat de tegenpartij de medische situatie van verzoekster afwees zonder deze te onderzoeken.
Dat zij in de bestreden beslissing uidrukkelijk aanduidde dat het onderzoek van dergelijke elementen niet tot haar bevoegdheid behoorde, maar tot die van de Dienst Vreemdelingenzaken, in het kader van een aanvraag tot machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.
Dat tegenpartij de toestand van de personen die in KAMEROEN het HIV-virus hebben echter op zijn minst vanuit de invalshoek van het Verdrag van Geneve of van de subsidiaire bescherming moest overwegen.
Dat indien de tegenpartij een dergelijk onderzoek ingesteld had, zij talrijke discriminaties had kunnen benadrukken waarvan de mensen met AIDS in KAMEROEN het slachtoffer zijn, overeenkomstig de bepalingen van artikel 48/3, §2 aline 2, a van det wet van 15 december 1980 "De hierboven genoemde daden van vervolging kunnen onder meer de vorm aannemen van :
a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld". Dat er talrijke voorbeelden van discriminaties bestaan :
Dat men zo kan lezen dat « Les personnes interrogées ont notamment dénoncé la discrimination et la stigmatisation dont ils sont victimes au sein de la société et de la part même des structures de lutte contre le SIDA », mais également que « Ce document évoque des situations ou la sérologie des malades a été dévoilée par le personnel médical, le suicide de parents des PVVIHparce que montré du doigt et des licenciements abusifs ».
Dat dit artikel gewag maakt van een verslag van ONUSIDA meldend dat personen hun betrekking evenals hun woning verloren hebben toen de diagnose van AIDS gesteld werd.
Dat een recente onderzoek aangetoond heeft dat « La stigmatisation et la discrimination touchent plus sévèrement les femmes que les filles ».
Dat deze stigmatisaties en discriminaties soms psychologische en fysische gewelddadigheden als gevolg hebben.
Dat het verslag eveneens de "vulnérabilité sociale" van de personen met aids meldt.
Dat deze vervolgingen én aan de maatschappij én aan de overheden te wijten zijn.
Dat de tegenpartij die de toestand van personen met AIDS in KAMEROEN niet onderzoekt de in het middel beoogde beschikkingen schendt.
• Vijfde lid : BOKO HARAM
Overwegende dat verzoekster ook vreest—het—slachtoffer te zijn—van terroristische daden begaan door BOKO HARAM.
Dat de tegenpartij stelt dat BOKO HARAM vooral in het noorden van het land actief is en dus niet in de streek waar verzoekster zich bevindt.
Dat zij echter in staat zijn het land binnen te dringen en overal op het grondgebied van het land aanslagen uit te voeren.
Dat opnieuw vastgesteld dient te worden dat de tegenpartij de vrezen van verzoekster niet grondig onderzoekt.
Dat het louter feit dat zij niet in de meest betrokken streek van het land verblijft niet tôt gevolg heeft dat zij tegen dergelijke aanslagen beschermd is.
Dat verzoekster in een dorp in de onmiddellijke nabijheid van de Nigeriaanse grens verblijft, te MAYO-DARLE en BANYO, waar de milities van BOKO HARAM gebaseerd zijn.

Dat het traditioneel opperhoofd van BANYO zelf vraagt BOKO HARAM te bestrijden, die overal langs de Nigeriaanse grens binnendringt.
Dat de aanwezigheid van BOKO HARAM in de streek dus geen twijfel lijdt.
Dat de tegenpartij hierover dus nadere inlichtingen diende in te winnen, quod non.
Dat de bestreden beslissind de in het middel beoogde beschikkingen bijgevolg schendt"

2.1.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster de volgende stukken bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1): een artikel over christenvervolging wereldwijd (bijlage 2), een medisch attest (bijlage 3), algemene informatie over de situatie voor homoseksuelen en met HIV besmette personen in Kameroen (bijlagen 4-10) en algemene informatie over Boko Haram in Kameroen (bijlage 11).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoekster merkt voorafgaand op dat het administratief dossier *"geen enkele informatie en geen enkele documentatiebron bevat"*. Dit betoog mist feitelijke grondslag. In de map 'landeninformatie' in het administratief dossier is over de aanwezigheid van Boko Haram en over de godsdienstvrijheid in Kameroen weldegelijk de nodige informatie opgenomen.

Verzoekster poneert voorts dat zij analfabeet zou zijn. Ook bij het CGVS verklaarde zij dat zij veel vergeet, niet goed opgeleid is en niet kan lezen en schrijven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Vooreerst dienen verzoeksters verklaringen in dit kader te worden gerelativeerd gelet op haar gezegden bij de DVZ. Aldaar verklaarde zij immers uitdrukkelijk geen analfabeet te zijn en stelde zij: *"Ik leerde lezen en schrijven met de hulp van vrienden"* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Bovendien diende verzoekster, waar zij bij het CGVS beweerde analfabeet te zijn, toe te geven dat zij haar naam blijkbaar wel kon lezen en schrijven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Hoe dan ook toont verzoekster totaal niet aan dat zij onvoldoende ontwikkeld zou zijn of dat haar verstandelijke vermogens dermate aangetast zouden zijn dat zij niet bij machte mocht worden geacht om alle elementen in hun juiste context te plaatsen. Zij brengt ter staving hiervan geen attest bij en toont niet aan dat zij zo laagbegaafd zou zijn dat van haar niet mocht worden verwacht dat zij volwaardige en coherente verklaringen kon afleggen over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Dit geldt des te meer nu dit elementen uit de persoonlijke leefwereld betreffen. Verzoekster en de advocaat die haar bijstond formuleerden geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid.

Verzoekster, die geen identiteitsdocumenten bijbrengt, legde blijkens de stukken van het dossier incoherente verklaringen af over haar geboortedatum. Bij de DVZ gaf zij aan dat zij is geboren op 18 oktober 1989 (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.4). Bij het CGVS bleek zij echter niet langer bij machte om haar geboortedatum te verstrekken en gaf zij, hiernaar gevraagd, aan: *"Ik weet het niet, misschien februari of januari"*. Nadat zij werd geconfronteerd met haar eerdere gezegden, bevestigde zij deze gezegden en stelde zij opnieuw te zijn geboren op 18 oktober (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3). Dat verzoekster geen identiteitsdocumenten bijbrengt en incoherente verklaringen aflegde over haar geboortedatum, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen.

Verzoekster brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent haar voorgehouden reisweg naar België en legde ook in dit kader incoherente verklaringen af. Bij de DVZ kon zij de naam van de smokkelaar verstrekken en gaf zij aan niet te weten hoeveel haar moeder voor haar reis betaalde (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.32). Bij het CGVS kon verzoekster de naam van de smokkelaar niet verstrekken doch bleek zij wel te kunnen aangeven hoeveel haar moeder voor haar reis betaalde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.16). Het voormelde vormt een bijkomende negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen.

Verzoekster legde bovendien frappant tegenstrijdige verklaringen af over haar beweerde levensloop en opeenvolgende verblijfplaatsen in Kameroen. Bij de DVZ verklaarde verzoekster te zijn geboren te *"Bamenda Mankon Mezam"* en noemde zij wanneer zij werd ondervraagd over haar opeenvolgende verblijfplaatsen in Kameroen voor het overige slechts één adres, met name het dorp *"Ahlla"* in Mayodele. Zij verklaarde omtrent dit laatste adres uitdrukkelijk dat zij hier woonde *"Sinds kindertijd tot vertrek"* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Haar moeder woonde volgens haar verklaringen bij de DVZ nog te *"Bamenda Mankon Mezam"* (*ibid.*, nr.13A). Wanneer zij bij het CGVS werd ondervraagd over haar opeenvolgende verblijfplaatsen in Kameroen, beweerde verzoekster echter dat zij slechts op 25-jarige leeftijd, hetzij in 2014, zou zijn verhuisd van Bamenda naar het dorp Ahlla. Daarenboven zou haar moeder samen met haar zijn verhuisd naar dit dorp en zou zij sedert haar vertrek uit haar land geen contact meer hebben met haar moeder (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5, 8). Even verder beweerde verzoekster dan weer dat haar moeder reeds 3 jaar in het dorp Ahlla woonde, hetgeen zou betekenen dat haar moeder reeds in 2011 naar dit dorp zou zijn verhuisd. Vervolgens wijzigde zij deze verklaring opnieuw en herhaalde zij dat haar moeder samen met haar verhuisde en voordien ook in Bamenda woonde (*ibid.*, p.9). De voormelde, manifeste tegenstrijdigheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde verhuis naar het dorp Ahlla en aan het asielrelaas dat zich aldaar zou hebben afgespeeld.

Verzoekster legde daarenboven manifest tegenstrijdige verklaringen af over haar vader en haar stiefvader(s). Bij de DVZ verklaarde zij haar biologische vader niet te kennen en kon zij noch diens naam, noch diens geboorteplaats, nationaliteit en verblijfplaats verstrekken (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Gevraagd om een overzicht te verstrekken van haar stiefouders, maakte verzoekster slechts melding van één stiefvader, met name E.T. James. Zij preciseerde dat deze zich ergens in Europa bevond en gaf aan niet te weten waar (*ibid.*, nr.13B, 21). Bij het CGVS verklaarde verzoekster echter dat E.T. James haar biologische vader is. Tevens verklaarde zij er geen idee van te hebben waar deze persoon zich bevindt. Bovendien beweerde verzoekster, hoewel zij eerder bij de DVZ slechts melding maakte van één stiefvader, bij het CGVS plots dat zij drie stiefvaders had. Van haar derde en laatste stiefvader bleek zij in dit kader daarenboven niet bij machte de volledige naam te verstrekken. Nochtans zou haar moeder reeds met deze persoon zijn gehuwd in 2013 en zou zij steeds bij haar moeder hebben verbleven (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9-11). In het verzoekschrift legt verzoekster daarenboven nogmaals verklaringen af die frappant in tegenspraak zijn met zowel haar verklaringen bij de DVZ als deze bij het CGVS. Op heden beweert verzoekster immers dat B. Mohammad haar biologische vader zou zijn, terwijl zij bij de DVZ ontkende haar biologische vader te kennen en zij bij het CGVS duidelijk aangaf dat E.T. James haar biologische vader is en dat B. Mohammad haar (tweede) stiefvader is (*ibid.*, p.9-10). Dat verzoekster dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar biologische vader, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Zij beweerde in het kader van dit relaas immers dat haar biologische vader christen was en om die reden, net als haar, problemen had gekend in het dorp Ahlla. Tevens beweerde zij dat haar moeder haar hiervan in kennis stelde nadat zij werd vrijgelaten door de moslimgemeenschap in dit dorp (*ibid.*, p.8-9). Dat verzoekster daarenboven frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar stiefvader(s) en bij het CGVS niet bij machte bleek om de volledige naam van haar derde stiefvader te verstrekken, plaatst de geloofwaardigheid van haar relaas nog verder op de helling. Deze persoon zou immers een cruciale rol hebben gespeeld in haar asielrelaas aangezien verzoekster, althans volgens haar gezegden bij het CGVS, door diens toedoen moest verhuizen naar het dorp Ahlla.

Verzoekster beweerde in het dorp Ahlla bovendien problemen te hebben gekend naar aanleiding van haar beslissing om zich te bekeren (*ibid.*, p.7). Zij maakt deze beweerde bekering echter hoegenaamd niet aannemelijk. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:
*"Voorts kan er **helemaal geen geloof worden gehecht aan uw vermeende bekering tot het christendom.** U verklaart immers dat u sinds u uw land heeft verlaten - in 2014 - christen bent geworden (zie gehoor CGVS, p 4). U geeft daarbij zelf aan dat uw kennis over het christendom zeer beperkt is (zie gehoor CGVS, p 4) en dat u tot op heden niet bent gedoopt (zie gehoor CGVS, p 23). **Het is niet aannemelijk en ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid van uw relaas dat u zich, nu u***

over de mogelijkheid beschikt, niet meer heeft geïnformeerd over het geloof waartoe u zich wilt bekeren. *Aangezien u reeds meer dan een half jaar in België verblijft, kan van u immers verwacht worden dat u zich dieper op uw nieuwe religie concentreert. U verklaart dat u nog niet bent gedoopt omdat u eerst meer over de religie moet weten (zie gehoor CGVS, p 23). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat u dan over het christendom weet, zegt u dat u er niet veel over weet maar dat u er wel meer over wilt weten. U weet alleen dat het goede mensen zijn (zie gehoor CGVS, p 24).* ***Het is niet aannemelijk dat u, die uw land van herkomst heeft verlaten om christen te worden, niet meer over deze religie en de reden voor uw bekering kan vertellen.***
Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder aangetast wanneer u zich enkele keren verspreekt door te zeggen dat u ***zich heeft bekeerd van christen naar islam*** *(zie gehoor CGVS, p 7 en p 16)."*
Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Zij beperkt zich er immers toe te poneren dat haar bekering weldegelijk oprecht zou zijn en zou zijn ingegeven door de wil om een bepaalde levensstijl aan te nemen. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Dit klemt nog des te meer nu verzoekster, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, aangeeft nog steeds niet veel te weten over het christendom en zich aldus klaarblijkelijk nog steeds niet de moeite heeft getroost om zich te informeren over de religie waartoe zij zich zou wensen te bekeren en waarvoor zij haar land van herkomst zou hebben verlaten.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende verhuis naar het dorp Ahlla, noch aan het asielrelaas dat zich aldaar zou hebben afgespeeld. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de detentie die zij in dit kader zou hebben ondergaan en wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:
*"****Voorts kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde verklaringen omtrent de problemen die u zou hebben omdat u als lesbienne zou worden gepercipieerd.*** *U verklaart immers dat u door de moslimgemeenschap werd uitgescholden voor lesbienne wanneer u de gevangenis kon verlaten (zie gehoor CGVS, p 16-17). Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw opsluiting kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vermeende perceptie als lesbienne.*
Bijkomend haalt u aan dat u problemen zou kunnen hebben met de christengemeenschap. U verklaart dat uw enige probleem met de christengemeenschap zou zijn dat u lesbienne bent (zie gehoor CGVS, p 18). Echter, wanneer u wordt gevraagd of u effectief lesbische bent, zegt u ***'neen'****. Verder verklaart u, na enige omwegen, dat u een relatie met een man wilt en dat u kinderen wenst en dat u geen relatie met een vrouw wilt (zie gehoor CGVS, p 18).* ***Daar er geen geloof kan gehecht worden dat u als lesbienne zou worden gezien, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw mogelijke problemen met de christengemeenschap.*** *Uw vrees voor de christengemeenschap is bovendien uitsluitend gebaseerd op vermoedens daar u verklaart dat u nooit problemen met hen heeft gehad (zie gehoor CGVS, p 19)."*

Gelet op het voorgaande, is verzoeksters verwijzing naar informatie over de situatie van (al dan niet bekeerde) christenen en (personen die worden gepercipieerd als) homoseksuelen in Kameroen niet dienstig (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 2, 4-7). Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op haar persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviseerd of vervolgd. Verzoekster dient dit *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoekster wijst verder op het gegeven dat zij het Hiv-virus opliep. Zij verwijt het CGVS dat niet werd onderzocht of dit aanleiding kan geven tot vervolging of ernstige schade. Dient in dit kader echter vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster noch bij de DVZ, noch bij het CGVS ooit melding maakte van het feit dat zij ingevolge haar Hiv-besmetting zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd. Nergens eerder gedurende de asielprocedure haalde zij deze besmetting aan als grond voor een vrees voor vervolging. Ook de advocaat die haar bijstond tijdens het gehoor bij het CGVS deed dit niet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.27). Indien verzoekster werkelijk een ernstige en gegronde vrees voor vervolging koesterde ten gevolge van haar Hiv-besmetting, mocht worden verwacht dat zij dit eerder zou hebben gemeld. De informatie bij het verzoekschrift (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 8-10) kan voorts niet volstaan om *in concreto* aan te tonen dat verzoekster omwille van haar ziekte en ingevolge een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in haar land van herkomst zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd. Zo wordt in deze informatie gesteld dat een groot aantal van de dragers van het Hiv-virus in Kameroen een normaal leven (kunnen) leiden. Hoewel uit deze informatie blijkt dat enige mate van discriminatie en stigmatisatie van Hiv-patiënten nog voorkomt in de Kameroense samenleving, blijkt hieruit bovendien evenzeer dat de Kameroense

autoriteiten fondsen aanwenden voor de preventie, bestrijding en behandeling van Hiv, alsmede dat deze autoriteiten zich in samenwerking met diverse organisaties inzetten voor het bieden van ondersteuning aan Hiv-patiënten, voor het tegengaan van stigmatisering en discriminatie van Hiv-patiënten en voor de bescherming van Hiv-patiënten tegen zulke stigmatisering en discriminatie. Hieruit blijkt dat – ondanks het feit dat sociale discriminatie van Hiv-patiënten mogelijk is – deze situatie niet van zulke aard is dat besloten kan worden dat elke persoon met Hiv, louter omwille van diens medische situatie, een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren of zou dreigen te worden geviseerd. Zulks dient *in concreto* en rekening houdend met de omstandigheden eigen aan de zaak en aan de maatschappelijke context te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke. Zij toont niet aan dat er *in casu* sprake zou zijn van uitzonderlijke omstandigheden en dat de mogelijke discriminatie die zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst eventueel zou ondergaan omwille van haar Hiv-besmetting een vervolging inhoudt in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

De medische attesten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 3; administratief dossier, map 'documenten') tonen aan dat verzoekster het Hiv-virus heeft opgelopen doch doen geen afbreuk aan het voorgaande. Het loutere gegeven dat verzoekster blijkens deze attesten zwanger was en een miskraam had, volgens haar gezegden ten gevolge van de problemen die zij in het kader van haar asielrelaas aanhaalde, kan in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen verder geenszins volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. Dient immers te worden opgemerkt dat, hoewel aangenomen kan worden dat zulk attest rekening houdend met de individuele omstandigheden van de zaak en met de concrete, hierin opgenomen gegevens zou kunnen gelden als begin van bewijs voor een asielrelaas, dergelijk attest op zich geenszins kan volstaan om de teloorgegane geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Een medisch attest vormt bovendien geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar Hiv-besmetting, dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt voorts dat verzoeksters regio van herkomst in het oosten van Kameroen, Bamenda, niet wordt getroffen door terreurdaden vanwege Boko Haram zoals deze aan de grens met Nigeria. Uit de informatie van verzoekster (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 11) kan het tegendeel niet worden afgeleid. Ook uit deze informatie blijkt immers dat Boko Haram actief is in het uiterste Noorden van Kameroen. Derhalve kan niet worden aangenomen dat burgers in verzoeksters regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS